

1523 *flagraturis cito subveniretur, ne communis hostis ferrum in amplissimi regni viscera, nullo repugnante, ac obsistente, miserrime adigeret: apud Cardinalium Collegium dixisse, sibi Principes omnes monere in animo esse, ut in triennium, vel quinquennium inducias paciscantur; ni id faciant, anathematis poenas additurum. Cum itaque res ita se haberent, de armis inferendis certi quidquam minime afferre posse; ne Respublica communi huic bono obstitisse, ac spem, quæ mortalium animos ad pacem erexerat, immaturo, ac præcipiti consilio turbasse videretur.*

*Antonii
Grimani
Principis
obitus.
Anno 1612.
interregno
Principis
Donati antiquata lex
hæc fuit.*

*Andrea
Gritti, &
Georgii
Cornelii cō-
paratio.*

Pridie kal. maji Senatus consulto Gallicis Oratoribus de more perlecto: nonis Antonii Grimani Principis obitus est subsequutus. Inde cum ob ducalia comitia Senatus cogi non posset, publica consilia expediri nequibant: ita enim ex majorum veteri instituto inolevit, ut, Principe defuncto, priusquam successor sublegatur, nihil, quod ad Rempublicam pertineat; neque Senatus decretis, neque aliorum consiliorum, aut magistratuum sententiis fanciri queat: adeo tota ratio illorum Comitiorum perplexa est, ut ad omnem ambitum tollendum a prudentissimis, ac religiosissimis viris inventa videatur. Erant ea tempestate duo clarissimi, ac præstantissimi cives, Reipublicæ lumina, qui eximiis in patriam meritis ceteris anteibant, Andreas Gritus, & Georgius Cornelius: ambo clarissimis natalibus, rerum agendarum usu, egregia in Rempublicam pietate conspicui, per omnes honorum gradus ad Procuratoriam dignitatem evecti. Gritus difficillimis temporibus pace, belloque clarus, apud summos Reges, ac Principes in honore habitus, innumera fortitudinis, ac prudentiæ facinora pro patria ediderat, illiusque singularis virtus in Patavio recipiendo, ac propugnando mirum in modum superioribus annis illuxerat. Cornelius, vir integritate, atque affabilitate singulis civitatis ordinibus in primis carus habebatur: fama est, illum in Senatu quidquid de publica dignitate, atque utilitate esse sentiret, admirabili eloquentia perfecisse. Verum illi ad memoriam in omnem posteritatem producendam, celebritatemque nominis propagandam peculiare, atque insigne fuit, quod opulentissimum, & nobilissimum Cypri regnum ex illius domo ad Rempublicam transtulit, ac ingenti dono, in-
fucto